

at da Hustruen skulde have Ret til at styre det alene, tror jeg, at Lovforslaget paa disse Punkter har truffet det rette. Jeg tror, at Kvinden, Hustruen er foreløbig nogenlunde tilstrækkelig beskyttet ved Mandens stærkt begrænsede Dispositionsret over de faste Ejendomme og den Papirformue, hun har indført i Boet, ved hans stærkt begrænsede Dispositionsret med Hensyn til Gaver og Gaveløfter og med Hustruens tidsbegrænsede Erstatningskrav, som hun kan nedlægge, for ikke at tale om Hustruens Ret til at forde Ophævelse af Formuefællesskabet uden Separation. Man maa jo ogsaa erindre, at dette Lovforslag behøver jo ikke at være det sidste Ord i denne Sag. Det kan jo, naar Tidens Fylde kommer, og der viser sig voksende Trang dertil, udvikles videre. Men der er saa meget mindre Grund til — hvad i og for sig heller ingen vil — at skyde dette Lovforslag fra sig nu eller volde det nogen som helst Vanskelighed paa dets videre Bane, og man maa erindre, hvor stigende en Trang der har været dertil, idet vi bogstavelig fra Christian den V.s Lovs Dage og indtil nu kun have haft nogle ganske faa spredte Bestemmelser i herhen hørende Retning, f. Eks. med Hensyn til uskiftet Bo Forordningen 21de Maj 1845, Bestemmelsen i Lov 29de December 1857 om Lighed i Arv og Kvindens Myndighed og Lov af 7de Maj 1880 om Særformue. Der er ogsaa Grund til at erindre og derfor vare sig for at stille videregaaende Forordninger eller forsøge større Forandringer i dette omhyggelig udførte Arbejde, hvor overordentlig vanskelig en Materie det angaar — der er jo intet saa vanskeligt at lovgive om som om Ægteskabet og Ægteskabsforhold, hvor ingen Tredjemand eller Lovbud kan hjælpe helt; man mindes herved blot, hvad en af vore største Digtere har sagt: „bedre godt hængt end slet gift“. Her er nu ved dette Lovforslag gjort et stort Fremskridt, vi komme med et Spring op i Højde med de Nationer, som i den Retning ere komne længst frem; og der er derfor, forekommer det mig, Grund til, som ogsaa her fra forskellige Sider er sket, at bringe en Tak til de to udmærkede retslærde, som have udarbejdet dette Forslag. Jeg skal ikke som det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen) sonde mellem, hvad den ene i saa Henseende har udrettet, og hvad den anden har udrettet. Jeg ved ikke, hvor den enes Spor slipper og den andes begynder, jeg bringer

dem derfor Tak i Fællesskab, og jeg bringer en Tak for dette Lovforslag som et Tilbud fra Landstinget og fra den højtærede Minister. Jeg mener, der er al mulig Grund til at røre det med nænsom Haand og ikke bringe andre Ting ind i Forslaget, hvis det skal i et Udvalg, end at vi med nogenlunde Sikkerhed kunne skønne, at Landstinget vil tage derimod. Jeg finder, det vilde være ganske uforvarsligt, om Folketinget ikke vil gøre sit til, at det kunde blive til Lov i denne Samling. Det er et Lovforslag af den Natur, at det vil give det Aar et særligt Præg, hvori det er vedtaget, det vil gøre, at denne Session, hvad der ellers maatte blive Lov i den, allerede derigennem vilde faa en større Betydning. Jeg skal altsaa i Tilslutning til, hvad der blev udtalt fra de ærede Medlemmer for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) og Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann) anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med den ringest mulige Forandring.

Justitsministeren (Rump): Det er med megen stor Tilfredsstillelse, jeg har hørt de i Dag fremkomne Udtalelser, idet man selv fra de Sider, hvorfra der er fremkommet ret betydelige Indvendinger, dog har udtalt Ønsket om, at det maatte lykkes at faa dette Lovforslag gennemført og gennemført endnu i denne Samling. Det skulde meget glæde mig, om dette Ønske ogsaa i Virkeligheden maatte gaa i Opfyldelse. Saaledes som Udtalelserne ere faldne, skal jeg ikke komme ind paa Detailspørgsmaal; thi enten gaar Lovforslaget i Udvalg, og saa vil der jo være rigelig Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal — flere af dem ere af en meget difficult Beskaffenhed, saa de allerede af den Grund ikke egne sig til Behandling her i Salen, i hvert Tilfælde ikke, før de have været behandlet i Udvalg — eller ogsaa, hvad der skulde glæde mig meget, gaar Lovforslaget ikke i Udvalg, og saa er det jo tidsnok at drøfte disse Spørgsmaal, naar de maatte give sig Udslag i Ændringsforslag. Jeg skal derimod gøre nogle mere almindelige Bemærkninger, og jeg maa da slutte mig til den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), naar han indtrængende advarede mod at søge at foretage indgribende Forandringer og navnlig advarede imod at gaa uden for Lovforslagets Rammer. Thi det er min